

Анализ на Илиада - Омир

Публикувано от **Simonsita** на **03.04.2010**

“ИЛИАДА” – ОМИР

Омир разказва в “Илиада” за събитията от последната десета година на Троянската война. Богатото съдържание на поемата дава основание в сегашно време изследователите да я нарекат “превъзходна енциклопедия на древността”. Един от главните герои в тази творба е Ахил. Освен, че е велик войн, той е преизпълнен с непокорно чувство на гняв. Не случайно поемата започва така: “Музо, възпей оня гибелен гняв на Ахила Пелеев, който донесе безбройни беди на войските ахейски...”.

Човешкият живот се очертава в две необходими насоки – война и мир. Войната е не само начин за нови придобивки, но и място за проява на мъжката смелост и сила. Естествено е мирът да се редува с войната. Военният бит е допълнен с картини от мирния живот. Чрез тези сравнения и използваните художествени изразни средства като повторения, постоянни епитети, тържествена реч показва, че мирът е по – близък на поета. Неразделна част от поемата са боговете и съдбата. Човекът е зависим от боговете, чиито свят е йерархично устроен подобно на човешкия. Смъртта на всеки е определена още с раждането му. Това е съдбата. Омир иска да внуши, че животът е свещен и трябва да се уважава. Хората са по - слаби от боговете и трябва да им се подчиняват. Това важи и за богоравния Ахил. Той знае каква е неговата съдба и трябва да се примири. Добро и зло, живот и смърт, мир и война вървят заедно и е необходима да се преодолеят.

Войната в поемата е представена главно в четири големи бойни сцени. Първата сцена представя двубоя между Парис и Менелай и примирието им. Втората сцена разказва за победите на Хектор. В третата Ахил разрешава на Патрокъл да участва в боевете, където намира смъртта си. В четвъртата сцена Ахил отмъщава за Патрокъл. Тези сцени изграждат основното ядро, около което е изградена поемата. В Ахил се оказва много силно приятелското чувство към Патрокъл, заради който влиза в бой. Така разкрива неподозирана отмъстителност. Гневът на главния герой е причинен и от засегнатото му чувство за чест.

Ахил осъществява връзката между света на хората и боговете. Той се стреми към славата и има водеща роля в обществото. Неговият гняв не е на обикновен - земен човек, а на свръхчовек. Той представлява народната сила и иска да оправдае доверието на хората. Има две причини за нестихващия гняв на Ахил. Първата е нанесената му обида, която се забравя от необходимостта да отмъсти за своя приятел Патрокъл. Боговете са на негова страна и той побеждава Хектор, но не

изпълнява до край закана си. Ахил се гаври с тялото му и го връща на баща му от чувство на уважение. Това може би показва, че гневът му се е примирил. Хектор е нравствен победител, защото се бие от чувство за дълг и чест, а не по инстинкт. Хектор би могъл да моли за мир, но точно тези чувства му поверяват да не го прави. Почитта, която Ахил указва е всъщност почит към смъртта, пред която всички са равни.

В поемата на Омир "Илиада" центърът на изображението представлява човекът. Събитията се пречупват през съдбата му. В творбата минало и настояще са смесени, защото по това време още не е била позната ретроспекцията. Образите са индивидуализирани, ярки, оставащи в паметта, но не са дадени в развитие.

Анализ на Илиада - Омир

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024